

Arrest

**nr. 340 476 van 3 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST**

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 januari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 januari 2026.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat P. ROELS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, verzoekt op 2 mei 2022 een eerste keer om internationale bescherming. Op 24 oktober 2024 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek kennelijk ongegrond en wordt internationale bescherming geweigerd. De Raad beslist bij arrest nr. 327 126 van 22 mei 2025 dat verzoeker niet erkend wordt als vluchteling en dat de subsidiaire beschermingsstatus hem wordt geweigerd.

1.2. Zonder België te verlaten, dient verzoeker op 3 september 2025 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 23 januari 2026 beslist de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van dit verzoek. Dit is de thans bestreden beslissing en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgische staatsburger van Georgisch-Oekraïense origine met laatste verblijfplaats in Tbilisi. U woonde er met uw gezin in de Apkhazetie straat.

U werkte als tender (bieden op overheidsaanbestedingen). In december 2021 won u een tender uitgeschreven door het parlement. Het parlementslid D. G. belde u hierna op en zei dat de tender niet aan u gegeven zou worden, dat uw bedrijf hem niet aanstond. U laadde toch de benodigde documenten voor de tender op, maar werd gediskwalificeerd.

In januari 2022 won u een tender uitgeschreven door de belastingdienst. Begin februari 2022 maakte K. D., die werkte voor de belastingdienst, hierna een afspraak met u en eiste dat u 40% van het geld aan hem zou geven. U ging onmiddellijk naar de politie om klacht in te dienen, maar men zei dat u geen bewijzen had om een zaak op te starten. U kreeg hierna telefonische bedreigingen. U veranderde uw telefoonkaart, maar werd dan via de telefoon van uw vrouw opgebeld en bedreigd. U ging met uw gezin naar Tskluheti en verbleef er in een vakantiehuis. Op 04/04/2022 werd u er opgezocht door drie mannen die handlangers van Dato waren. U diende plaats te nemen in hun auto en werd er bedreigd dat u hen geld diende te geven. U kon op uw gsm een geluidsoptname van deze bedreigingen maken.

U keerde op 05/04/2022 met uw gezin terug naar jullie woonst in de Apkhazetie straat en ging naar de politie om klacht in te dienen. De politie zei dat u een illegale opname had gemaakt die in strijd was met de privacywetgeving en u hiervoor kon worden vervolgd. Uiteindelijk kon u terug naar huis gaan. Op 07/04/2022 drong de politie jullie huis binnen. Ze namen alle gsm's in beslag behalve deze van uw vrouw, en u en uw schoonbroer werden meegenomen. Jullie werden twee dagen vastgehouden alsook bedreigd en mishandeld. U zocht een andere woning en ging met uw gezin wonen in de Shartava straat in Tbilisi.

Op 24/04/2022 nam u samen met uw vrouw A. M. (O.V. x.xxx.xxx), kinderen, en uw schoonbroer A. N. (O.V. x.xxx.xxx), het vliegtuig naar Frankrijk. Jullie reisden door naar België waar jullie op 02/05/2022 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Op 21 september 2023 werd u veroordeeld door de correctionele rechtbank van Oost-Vlaanderen (afdeling Oudenaarde) voor een gevangenisstraf met uitstel.

Op 24 oktober 2024 werd uw eerste verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond bevonden door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vanwege uw afkomst uit een veilig land. Bovendien bevond het CGVS uw asielmotieven ongeloofwaardig, onder andere vanwege ernstige tegenstrijdigheden met de verklaringen van uw vrouw. Uit het beroep dat u hiertegen aantekende volgde echter een arrest tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire bescherming, genomen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 22 mei 2025, vanwege een fundamenteel ongeloofwaardig asielrelaas.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 3 september 2025 een tweede verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ. Op 14 januari 2026 werd u overgebracht naar het gesloten centrum in Merksplas wegens risico op onderduiken.

U verklaart dat uw problemen in Georgië nog steeds actueel zijn. Vorig jaar hebben uw belagers uw vader bezocht en bedreigingen naar hem geuit (over u). Voorts haalt u aan dat iemand van de politie aanwezig was op de begrafenis van uw vader – die overleed aan hartproblemen – en daar naar u vroeg. U zegt feitelijk gescheiden te zijn van uw vrouw sinds vier maanden.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u geen nieuwe documenten neer met betrekking tot uw problemen in Georgië, maar wel verschillende brieven van uw voormalige werkgever, burens en collega's waarin ze hun steun voor u uitspreken. Tot slot legt u ook een brief neer waarin de voetbalcoach van uw zoon zijn betrokkenheid bij de ploeg bevestigt.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In de mate dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet, dient vooreerst te worden benadrukt dat uw vorige asielaanvraag door de RvV werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd.

U tekende geen cassatieberoep aan binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn, zodat alle beroepsmiddelen uitgeput zijn en de beoordeling van uw eerste verzoek is komen vast te staan, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Uit de verklaringen die u aflegt in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming kan echter geen zo'n nieuw element weerhouden worden:

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk dat uw vader benaderd en bedreigd werd in Georgië door individuen die nog steeds op zoek zijn naar u na afpersing en bedreigingen in het verleden (Verklaringen VV, punt 17), moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens onder andere een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt, namelijk steunbrieven van mensen uit uw netwerk in België waarin zij beschrijven hoe ze u ervaren en waaruit bepaalde activiteiten blijken die u (of uw zoon) hier onderneemt, moet worden vastgesteld dat deze stukken inhoudelijk geen verband houden met de door u beschreven asielmotieven die reeds ongeloofwaardig bevonden werden. Bijgevolg zijn de documenten die u neerlegt niet van dien aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij het verzoekschrift.

2.2.2. Op 2 februari 2026 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over met daarbij gevoegd een schrijven van een Georgische vriend/advocaat van verzoeker.

2.3. Beoordeling van de zaak

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.3. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat er zich thans geen bijkomende elementen aandienen, noch door verzoeker worden aangereikt die een ander licht werpen op de eerdere beoordeling in het kader van zijn vorige verzoek waar vastgesteld werd dat in zijn hoofde geen procedurele noden aanwezig waren die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen zouden rechtvaardigen, en dat aldus de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort blijft gelden en redelijkerwijze aangenomen kan worden dat de rechten van verzoeker werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

2.3.4. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 23 januari 2026, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig, tweede, verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing is genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

Hierbij kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH/Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van de richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, nrs. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek onderworpen aan een voorafgaand onderzoek om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoeker zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, nr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, nr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure, maar waarop de verzoeker zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY/ Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, nr. 44).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3, van de richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, nr. 37).

De Raad herinnert eraan dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing, of wanneer de verzoeker nieuwe elementen aanbrengt die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

De voorbereidende werken verduidelijken verder dat de kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing of wanneer de veiligheids- of mensenrechtensituatie in het land van herkomst van de verzoeker dermate is gewijzigd dat er

zich in voorliggend geval een nood aan internationale bescherming opdringt. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongelooftwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen.

De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongelooftwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

2.3.5. Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig, tweede, verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht en beschikt het commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet, in aanmerking komt.

In het kader van verzoekers op 2 mei 2022 ingediende eerste verzoek om internationale bescherming, waarin verzoeker aanhaalde een gegronde vrees voor vervolging te koesteren omdat hij in het kader van overheidsbestedingen niet mee wilde werken aan corruptie, nam de commissaris-generaal op 24 oktober 2024 een beslissing waarbij besloten werd tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek en waarbij internationale bescherming werd geweigerd. Er werd geoordeeld dat de asielmotieven van verzoeker (en zijn echtgenote) fundamenteel ongelooftwaardig zijn gelet op ernstige tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en die van zijn echtgenote en daar verzoeker geen overtuigende stukken wist neer te leggen ter staving van zijn asielrelaas. De Raad heeft bij arrest nr. 327 126 van 22 mei 2025 beslist dat verzoeker niet wordt erkend als vluchteling en dat de subsidiaire beschermingsstatus hem wordt geweigerd. Verzoeker diende tegen het voormelde arrest van de Raad geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er hem geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot zijn vorig verzoek.

De Raad heeft, eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, wat dat verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat de verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat de verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Verzoeker kan dan ook onderhavig beroep niet gebruiken om een vorm van beroep in te stellen tegen een eerdere beslissing die reeds in beroep werd bevestigd of waartegen binnen de wettelijk voorziene termijn geen beroep werd ingesteld.

2.3.6. In het kader van zijn huidig, tweede, verzoek om internationale bescherming verwijst verzoeker uitsluitend naar de problemen die hij reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming aanhaalde en borduurt hij hierop verder. Zo verklaart hij dat zijn vader in 2025 in Georgië bedreigd en benaderd werd door individuen die nog steeds naar hem op zoek zijn na afpersing en bedreigingen in het verleden en dat hij via via heeft vernomen dat op de begrafenis van zijn vader, zo'n twee maanden geleden, iemand van de politie aanwezig was die vroeg of hij aanwezig was (administratief dossier, 'verklaring volgend verzoek' d.d. 14 januari 2026, punt en 17 en 23).

Ter staving van zijn huidig verzoek legde verzoeker volgende documenten neer (administratief dossier, map documenten, stukken 1-4): brief werkgever, brieven bureaus en kennissen, brief collega's en brief voetbalcoach zoon.

Bij zijn aanvullende nota van 2 februari 2026 voegt verzoeker een schrijven van een Georgische vriend/ zijn advocaat.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking komt.

Het louter volharden in de eerdere problemen en vrees en in het kader hiervan bijkomende verklaringen afleggen is onvoldoende om de reeds vastgestelde fundamentele ongeloofwaardigheid om te keren. De Raad beklemtoont dat de geloofwaardigheid van de beweerde problemen van verzoeker in het kader van zijn eerste beschermingsverzoek reeds door het commissariaat-generaal op pertinente wijze werd beoordeeld en dat deze motieven door de Raad werden bevestigd. Het gegeven dat verzoeker louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele manier als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Wat betreft de door verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek voorgelegde stukken wordt niet betwist dat het hier om nieuwe elementen gaat, met name elementen die niet werden onderzocht in het kader van het op het vorige beschermingsverzoek genomen besluit en waarop dat besluit niet kon worden gebaseerd (HvJ 9 september 2021, C-18/20, pt. 42). Evenwel blijkt niet dat deze stukken de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Zo houden de door verzoeker neergelegde steunbrieven van personen uit zijn netwerk in België (werkgever, burens, kennissen, voetbalcoach zoon), waarin beschreven wordt hoe zij verzoeker ervaren en waaruit bepaalde activiteiten blijken die verzoeker (of zijn zoon) hier onderneemt, inhoudelijk geen enkel verband met de door hem beschreven asielmotieven die reeds fundamenteel ongeloofwaardig werden bevonden en waarvan de beoordeling reeds definitief is. Ook de bij de aanvullende nota gevoegde brief van een Georgische vriend/de advocaat van verzoeker, waarin slechts op algemene wijze het asielrelaas van verzoeker wordt herhaald en de verdere rol die verzoeker als vader in Georgië vervulde wordt benadrukt, vermag de reeds definitief vastgestelde ongeloofwaardigheid niet aan het wankelen te brengen. Los van het gegeven dat het stuk voorkomt als zijnde gesolliciteerd op vraag van verzoeker – wat nog niet wil zeggen dat er geen bewijswaarde aan kan worden gehecht – bevat het stuk inhoudelijk geen elementen die onderhavige beslissing kunnen wijzigen. Bijgevolg zijn de documenten die verzoeker neerlegt in het kader van zijn huidig, tweede, verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet, in aanmerking komt.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, die als dusdanig door de Raad worden bijgetreden, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het louter herhalen van en volharden in zijn asielmotieven, het verwijzen naar elementen die reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming zijn opgeworpen en onderzocht en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter voormelde bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

De Raad benadrukt verder dat in het kader van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal een volgend verzoek niet dient te onderwerpen aan een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wel dient hij na te gaan of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het onderzoek van de commissaris-generaal dient dan ook hierop toegespitst te worden. De zorgvuldigheidsplicht legt in hoofde van commissaris-generaal op om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding om zodoende met voldoende kennis van feiten te kunnen oordelen of het aangebracht element een nieuw element is dat in aanmerking komt voor een inhoudelijk onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker dan ook opwerpt dat hem het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, wijst de Raad erop dat in het kader van zijn vorig verzoek reeds vastgesteld werd dat zijn asielmotieven manifest ongeloofwaardig zijn en dat in het kader van zijn huidig volgend verzoek geen nieuwe elementen voorliggen die hierop een ander licht zouden kunnen werpen. Enige twijfel is dan ook niet aan de orde.

Waar verzoeker wijst op de levensomstandigheden en de integratie van hem en zijn gezin in België, houdt dit geen verband met een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in het land van herkomst, en is dit bijgevolg niet relevant in het kader van een verzoek om internationale bescherming. Dit heeft geen uitstaans met de beoordeling van verzoekers situatie in Georgië en kan dus ook niet weerhouden worden als nieuw element dat de kans om in aanmerking te komen voor internationale bescherming in zijn hoofde aanzienlijk vergroot.

Ten slotte zijn er evenmin nieuwe elementen voorhanden die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst, zonder enige bronvermelding of voeging van algemene informatie, naar de actuele politieke situatie in Georgië, waar geweld heerst en doden vallen. Hiermee doet verzoeker

geen afbreuk aan de vorige beoordeling van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming door de Raad in arrest nr. 327 126 van 22 mei 2025, toen Georgië reeds niet langer als een veilig land van herkomst werd beschouwd, en waarin op goede gronden als volgt is geoordeeld:

“Met een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië en de recente ontwikkelingen aldaar, met name de recentste verkiezingen, protesten en de daaropvolgende onstabiele situatie, zonder deze in concreto te betrekken op zijn persoon, slaagt verzoeker er verder ook niet in een gegronde vrees voor vervolging in concreto aannemelijk te maken. Verzoeker moet nog steeds aannemelijk maken dat hij een gegronde vrees heeft dat hij persoonlijk wordt vervolgd of dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen niet ipso facto kan blijken uit een algemene situatie (zie in deze zin HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., pt. 49). Een vrees voor vervolging dient in concreto aannemelijk te worden gemaakt en verzoeker blijft in gebreke om een persoonlijke vrees voor vervolging aannemelijk te maken, gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. Het enkel voorleggen van algemene informatie kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoeker daadwerkelijk wordt bedreigd, geïsoleerd of vervolgd in Georgië. Het komt verzoeker toe om zulks in concreto aannemelijk te maken maar hij slaagt hier niet in, dit gelet op de omstandige motivering in de beschikking omtrent de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas. Verzoeker beperkt zich voor het overige tot de algemene opmerking dat rekening moet worden gehouden met de algemene situatie maar gaat hiermee geenszins concreet en inhoudelijk in op de gronden van de beschikking en de hierin gedane beoordeling door de Raad van zijn voorgehouden nood aan internationale, waarbij wordt vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vluchtrelaas. Hij laat geheel na op de concrete vaststellingen van de beschikking een ander licht te werpen.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij verzoeker en zijn echtgenote ertoe gehouden zijn hun vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker en zijn echtgenote blijven hiertoe, gelet op wat wordt vastgesteld in de beschikking, geheel in gebreke.

Verder toont verzoeker niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.”

Verzoeker brengt geen enkel concreet en dienstig element aan dat voorgaande overwegingen aan het wankelen vermag te brengen. Hij maakt op generlei wijze aannemelijk in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Alles samengenomen kan de Raad de commissaris-generaal bijtreden in het besluit dat er in dit geval geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor de subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking komt.

2.3.9. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

2.3.10. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich niet meer op nu het volgend verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schendingen zijn om deze reden dan ook niet dienstig.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kreeg om zijn verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van zijn huidige (tweede) verzoek toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De Raad benadrukt dat de beslissing om een verzoeker, die een volgend verzoek indient, al dan niet persoonlijk te horen, overeenkomstig artikel 57/5ter, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal behoort. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen

aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of voor subsidiaire bescherming, in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet, in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft het volgend verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.13. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend zesentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS